

Λεξιόντη ἑκτῶν νησιωτικῶν
 Νησ. Ἑπεληρίς 1, 56 κτλ

(1) Θήρα

Θήρα, ἡ νῆσος, παρὰ τὴν Ἀραβὸν γεωγραφίαν Ἰδρισί 1153
 καλεῖται Σαντορίνη [geographie d'Idrissi traduite de l'Arabe
 en Français par P. Amédée Jaubert, (Paris, 1840, 15 8°) Vol. II
 126. Τὸ ὄνομα Σαντορίνη ἔφεραν οἱ Φράγμοι καὶ ἑκπορεύοντο καὶ ἐκ
 τοῦ Ἰζμιν. Τὸ ὄνομα τῆς νήσου καὶ τῆς ἐκπορεύσεως Θήρας διηγεῖται
 μέχρι τῆς α' αἰῶν 1207 ἐκδομένη καὶ Φράγμοι. ἀπαιτῶ δὲ ὅτι ἐν ἐκδόσει
 τῆς Θηραίων (Notit. 3, 561, in Hieronymi synecdemus et Notitiae grae-
 cae episcopatum col. Quint. Leakey). ἡ ἐκπορεύση Ἰωδ. Ταίμα 1559
 ἐκπορεύοντο « ἐκ τῆς Φηρασίας, ἐκ τὸ ἀνωτέρω τῆς Τρεβανλαίας,
 ἐκ τὸ μέτρον τοῦ λεβάντε θωρεῖ τῆς Σαντορίνης τὸ καὶ τὸ, ἔκδοσις
 ἐκ τῆς ἐκπορεύσεως ἐκ τῆς Ἀρίας ἑκπορεύοντο ἔκδοσις διὰ μὲν
 παραβί, ἐκ μὲν παραβί δὲ ἡ ἐκπορεύση δὲ ἡ ἐκπορεύση ἐκ τῆς νήσου τῆς μετὰ
 (ἀντὶ ὅτι)

[illegible]

voyage du Levant. tom I p. 100-102, 103]. Kela'ta' Pasch di
 v'ieney o' Y'ra Niv'zaon 'Ela 1770 H'x' p'ulmociou nati'ou, o' Lus'ou
 H'x'ou 'nata' p'ulmociou o'niai nati'ou p'ra'pou, o' H'x'ou
 p'ou H'x' di'auociou nati'ou, 4' o'x' de' n'x' nati'ou n'x' p'ulmociou
 p'ou p'riou [Breve descrizione dell'Arcipelago p. 50-52]. 'Ela 1673
 p'ou p'riou 'Ela o'x' n'x' p'ulmociou nati'ou. Kela'ta' Y'nta'ou
 p'ou p'riou 'Ela o'x' n'x' p'ulmociou nati'ou [Tom.
 I p. 115. - Παρναβ' o', 136]. Kela'ta' p'ou p'riou n'x' p'ulmociou
 nati'ou p'riou 'Ela o'x' n'x' p'ulmociou nati'ou. [Voyage dans l'Empire
 ottoman. tom. I p. 361.]. 'Ela 1479 p'ou p'riou n'x' p'ulmociou
 nati'ou [H. Noiret, Documents inedits pour servir a l'histoire de la
 domination v'énitienne en crete de 1380-1485. Paris 1892, 545]. 'Ela o'x'
 1494 o'x' n'x' p'ulmociou nati'ou p'riou 'Ela o'x' n'x' p'ulmociou nati'ou.
 [Extrait d'une revue
 du nom de Stefano magno. v. K. N. Sathas, Documents. Venise 1884.
 I, 241]. (v'nt' x'ue)

ΔΕΣΛΕΝΤΗ ΕΧΤΩΝ ΝΗΣΙΩΤΙΚΩΝ
(Νησ. Επεληρίς 1, 512)

③

Θύρα

Θυραβία, τῇ μετὰ ταύτης ἡμισυ τὸ ὄνομα καὶ θυραβία [Πορτογαῖον
καὶ γβ: ἰω. Γουκίη 707]. Τα' ἑξῆς Καλορυμνιά, Καλορυμνιά, Θύρα
βιάνη, Θυρεβιάνη.

Παλαιὰ μαρτυρία Κραβίου ὅτι ἀνὰ τὸ ἔτος θυρεβιάνη, ὁ Ἰωάννης Τάχης
καὶ Νικηφόρος ἔτη 1480, μὴν ἑβραίου αἰωβλή, (ἡμέρας Κυριακῆς) ἀφί-
κτο καὶ καὶ νῆα αἰών, ἐνέκλειαν τὸ δαυὶ τῆς νῆας, ἀλλὰ ὑπόθετον τοῦ
βορρανίδου. ἔχον τῇ Βαχανάμῃ ἔχον εἰδούκα καὶ ἑαυτὸν θυρεβιάνη καὶ
Βενετὰ Ραββόμην, ὃ ὁ πατὴρ ἐκτέλει κατὰ τὸ παρθεῖν ἔτη δὲξ ἑ-
Κεῖται, καὶ εἰς πρῶτα ἐντελευτήσια δαυῖα καὶ καὶ νῆα Καλορυμνίαν,
ἐξ ἧς αὐτὸς καὶ ἦτο ἐλθὼν τὴν αἰωνία δαυῖα. [Cms. Turcogr. 232].

